ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Μ.

Ἄρτι ἀριχθεῖσα ἀπὸ τὴν Γενεύην, ὅπου συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς της σ' ἕνα τῶν κυριωτέρων ἐκεῖ σχολείων. Σιλουέττα ποὺ τὴν διακρίνει εὐστροφία αἰλούρου, φυσιογνωμία μὲ «φρωμοὺς» Παριζιάνας. Δὲν εἶνε εὔμορφη, ἐν τούτοις εἶνε περισσότερον γοητευτική καὶ ἀπὸ τὴν πλέον τυπικὴ «προφέσσιοναλ μπιοῦτι». Διακρινόμενον προτέρημα, εὐρυία συναρπαστικὴ μὲ πλευνέκτημα σπουδαῖον μεγάλη μετριοφροσύνη, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὶς περισσότερες συνομήλικές της, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὕφος τῆς Πρεσιὲζ Ρινγκαὶ τοῦ Μολιέρου. Ἀγαπᾶ πολὺ τὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις καὶ ὅσων οὔπω θὰ κάμῃ ἐμφάνισιν «σανσασιοννέλλ».

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αἱ δεξιώσεις ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε στὶς δόξες των, ὑπέρ ποτε πικναὶ καὶ ζωηραί.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁλόκληρος σειρὰ ἀπογευματινῶν καὶ βραδινῶν κοσμικῶν συγκεντρώσεων.

— Λίαν ἐπιτυχὴς δεξίωσις τὸ παρελθὸν Σάββατον παρὰ τῷ Ναυάρχῳ καὶ τῇ κ. Ν. Μακκᾶ.

— Ἡ γραφικὴ ἔπαυλις ἐπιπλωμένη μὲ πολὺ καλλιτεχνικὸ γοῦστο.

— Μία πελωρία αἴθουσα διευθετημένη κατὰ τὴν Ἀγγλικὴ μόδα, ὥστε νὰ σχηματίζῃ γωνιὲς ἀπὸ ἔπιπλα συναριθμούμενα καὶ ἐναρμονισμένα μὲ τὶς ὡραῖες στόφες σὲ χρῶμα βέρντὲ—γκρί.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων Πρέσβειρα τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμόν, Πρέσβειρα Ρουμανίας κομψοτάτη μὲ κόκκινα, ἡ κ. Χεμπερλάϊν, ἡ κ. Μπερτόλδη, κ. καὶ κ. Ἰμπραὴμ Κειάλ, ἡ κ. Μαρῆ, ἡ κ. Στ. Ἀθηνογένους, ἡ κ. Καζουλίδη, κ. καὶ κ. Τρικούπη, κ. καὶ κ. Ἐμμανουὴλ, κ. καὶ κ. Μαυρουδῆ, ἡ κ. Χατζηκυριάκου, κ. καὶ κ. Ποσειδῶν, ἡ κ. Ἀργυροπούλου.

— Οἱ οἰκοδεσπόται δέχονται μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτοὺς συμπαθητικότητα.

— Ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐμφανίσεις αἱ δίδες Ἰρὲν καὶ Ἄλεξ. Ν. Μακκᾶ.

— «Σανσασιοννέλλ» κομψότης ἡ δὶς Ζανὲττ Παπαλουκᾶ μὲ πράσινη φωτεινὴ ζωρζὲτ καὶ πλατύγυρο ψάθινο μαῦρο καπέλλο.

— Ὡραιοτάτη ἡ δὶς Χάρι Ποσειδῶν μὲ μαῦρο κομψότατο σύνολον.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου μας εἶνε ἔργον τοῦ Ρωσσοῦ ζωγράφου Ρούντινωφ καὶ παριστάνει τὸν Θεάνθρωπον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ Γραφεῖον μας Ἀλεξανδρείας μας ἀναγγέλλει τοὺς ἀραβῶνας τοῦ κ. Στράτη Τσουκαλᾶ, τῶν Καταστημάτων κ. Ι. Μαρλᾶ, μετὰ τῆς δ/νίδος Κλεοπάτρας Ψυχογιοῦ.

Τὸ «Μπουκέτο» συγχαίρει θερμῶς.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

Θ'.

ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ

Δὲν πρέπει νὰ φέρεται κανεὶς πρὸς τοὺς ὑπηρέτες του μὲ τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἐφέροντο τὸν παλαιὸ καιρὸ οἱ ἀστοί.

Λέμε οἱ ἀστοί, γιατὶ οἱ πραγματικοὶ ἀριστοκράται ἐφέροντο πάντοτε πρὸς τοὺς ὑπηρέτας των με πολὺ διαφορετικὸ καὶ καλύτερο τρόπο. Ἔτσι, κατὰ τὸ δένδρο τῶν Χριστουγέννων στὸ παλάτι τοῦ Γουίνδσωρ, ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας χορεύει μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ὑπηρέτες τῶν ἀνακτόρων. Ἐπίσης ὅταν ἡ πριγκήπισσα Μπρανκόβαν ἔδωσε ἕνα μεγάλο χορὸ γιὰ τὴν ἐνηλικίωσι τοῦ γιοῦ της, ἄρχισε τὸ χορὸ χορεύοντας μὲ τὸ μαιτρ ντ' ὁτὲλ τοῦ παλατιοῦ της, ἐνῶ ὁ γιός της χόρευε μὲ τὴν καμαριέρα της.

Ὅταν ἕνας ὑπηρέτης ἢ μιὰ ὑπηρέτρια βρίσκονται πολλὰ χρόνια στὸ ἴδιο σπίτι, οἱ κύριοί τους πρέπει νὰ τοὺς φέρωνται σὰν ν' ἀποτελοῦν κι' αὐτοὶ μέλη τῆς οἰκογενείας των. Ὡστόσο ἡ συμπεριφορά τους δὲν πρέπει νὰ φτάνῃ μεχρὶ τῆς πλήρους οἰκειότητος καὶ ἐξισώσεως.

Ἡ παληὲς παραδόσεις τῆς εὐγενείας ἀπαιτοῦσαν νὰ πηγαίνῃ πάντοτε ὁ ὑπηρέτης στὸν κύριό του τὸ ταχυδρομεῖο, ἔστω κι' ἂν αὐτὸ ἀπετελεῖτο ἀπὸ μιὰ ἐπιστολὴ μονάχα.

Αὐτὸ εἶνε κάπως ἐπιδεικτικὸ καὶ ματαιόδοξο καὶ μόνον σὲ ὑπηρέτες μεγάρων, μέσ' στὰ ὁποῖα κατοικοῦν πραγματικοὶ ἀριστοκράτες, σεβόμενοι τὶς παραδόσεις, μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστῇ.

Εἶνε ὅμως ἀστεῖο καὶ κομικό, ὅταν δὲν ἔχει κανεὶς μέγαρο καὶ ἔχει μιὰ ὑπηρέτρια, ποὺ τοῦ κάνει ὅλες τὶς δουλειές, νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσι ἀπ' αὐτὴ νὰ τοῦ πηγαίνῃ τὰ γράμματα σὲ δίσκο.

Ὁ σωφὲρ, ὅταν κάθεται μέσ' στὸ αὐτοκίνητο καὶ μπαίνει ὁ κύριός του μέσα ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος συγγενὴς ἢ φίλος τοῦ κυρίου του, δὲν πρέπει ν' ἀποκαλύπτεται, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται σὲ μιὰ κλίσι τοῦ κεφαλιοῦ ἢ νὰ χαιρετᾷ, φέροντας, ὅπως οἱ στρατιωτικοί, τὸ χέρι του στὸ πηλήκιό του.

Εἶνε κάπως ἐπιδεικτικὸ τὸ νὰ κατεβαίνῃ ὁ σωφὲρ ἀπ' τὴ θέσι του γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου στὸν κύριό του. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται μονάχα ὅταν δὲν ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπίδειξις. Στὴν περίπτωσι αὐτή, ὁ σωφὲρ πρέπει νὰ βγάζῃ πάντα τὸ πιλήκιό του.

ΜΙΣΘΟΙ ΥΠΗΡΕΤΩΝ

Μὴν εἶσθε ποτὲ φειδωλοὶ μέχρι σκληρότητος στοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρετῶν σας.

Μ' αὐτὸ δὲν κερδίζει κανεὶς τίποτε. Ἀπεναντίας δὲν μπορεῖ νὰ βρῇ ποτὲ καλὸ ὑπηρέτη καὶ βρίσκει πάντοτε ὑπηρεσία ποὺ χαλάει τὰ φαγητά, ποὺ σπάζει τὰ γυαλικά, ποὺ κάπου χωρὶς λόγο τὸ ἠλεκτρικό, τὸ γκάζι καὶ τὰ κάρβουνα καὶ φλιαφεῖ πολύ.

Μιὰ παροιμία λέει : «Πληρώσετε, ἂν θέλετε νὰ ἔχετε τὴν ἐκτίμησι τοῦ κόσμου». Ἡ παροιμία αὐτὴ μπορεῖ νὰ τροποποιηθῇ καὶ νὰ γίνῃ : «Πληρώσετε, ἂν θέλετε νὰ ἔχετε καλοὺς ὑπηρέτες».

ΑΔΕΙΕΣ

Ἐπιτρέπετε στοὺς ὑπηρέτες σας νὰ φεύγοιν κάθε βδομάδα ἕνα ἀπογεσήμερο ἀπ' τὸ σπίτι σας γιὰ νὰ κάνουν τὶς δουλειές τους.

Ἐπίσης μὴν τοὺς σκλαβώνετε ποτὲ στὸ σπίτι τὶς Κυριακὲς τὸ ἀπόγευμα.

Ἔτσι τοὺς ἐξασφαλίζετε τὴν ἑβδομαδιαία ἀνάπαυσι, ποὺ εἶνε ἕνα κοινωνικὸ δικαίωμα ἀπόλυτο.

Ἐδῶ ἡ οἰκοδέσποινες θὰ μᾶς ρωτήσουν : «—Μὰ ποιὸς θὰ ἑτοιμάζῃ τὸ δεῖπνο τὶς ἡμέρες ποὺ θὰ λείπουν οἱ ὑπηρέτες ;»

— Ἐσεῖς ἡ ἴδιες, κυρίες μου, σᾶς ἀπαντᾶμε.

Αὐτὸ εἶνε ἀναπαυτικὸ γιὰ τὸ πνεῦμα, εἶνε διασκεδαστικό, εἶνε ὑγιεινό. Ἐπίσης μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δείχνετε, ἂν εἶνε ἀνάγκη, στοὺς ὑπηρέτες σας ὅτι μπορεῖτε νὰ κάνετε καὶ χωρὶς αὐτοὺς καὶ ὅτι δὲν σάς εἶνε «ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ».

ΔΩΜΑΤΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Στὰ περισσότερα σπίτια, τὰ δωμάτια τῆς ὑπηρεσίας εἶνε χωρὶς ἀέρα, χωρὶς ἥλιο καὶ στεροῦνται καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν ἐπίπλων.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὅμως μιὰ ὑπηρέτρια δὲν μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ τὸ σπίτι, στὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ καὶ στὸ ὁποῖο κάθεται, ἀφοῦ τῆς φαίνεται τόσο ἀφιλόξενο.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, πρέπει νὰ ἔχουμε στοὺς ὑπηρέτες μας δωμάτια ἄνετα, φωτισμένα, εὐάερα καὶ μὲ κάθε δυνατὸ κομφόρ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Καφαντάρης
(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. Ἀντωνιάδη)

μοιραῖο της. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι της μὲ ψυχικὴ συντριβή, ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά της γιὰ νὰ συγκρατήσῃ τ' ἀναφυλλητὰ ποὺ ἤταν ἕτοιμα νὰ ξεσπάσουν, καὶ εἶπε στὸν Πάολο μὲ ἀτάραχη φωνή :

—Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, πηγαίνετε... Πήγαινε, Πάολο, καὶ σοῦ εὔχομαι νὰ βρῇς κοντά σ' αὐτὴ τὴν εὐτυχία ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ σοῦ χαρίσω ἐγώ....

Μὰ παράξενο πρᾶγμα !

Τὰ ταπεινὰ αὐτὰ λόγια ἔφεραν τελεία ἀναστάτωσι στὴν ψυχὴ τοῦ Πάολο. Ὁ ψαρᾶς ἔρριξε μιὰ πλάγια ματιὰ στὴν Ἔδιθ καὶ ὅταν πρόσεξε τὴ σκληρὴ καὶ χαρούμενη ἔκφρασι τῶν ματιῶν της, ἀνατρίχιασε. Τότε μονάχα κατάλαβε πὼς ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἤταν μιὰ ἐγωϊστρια, πὼς τὸν ἤθελε μονάχα ἀπὸ ἰδιοτροπία.... Ἀναλογίσθηκε συγχρόνως πόσες θυσίες εἶχε κάνει γι' αὐτὸν ἡ Ἀδέλα καὶ ἡ σκληρὴ καρδιά του μαλάκωσε....

— Συχώρεσέ με, Ἀδέλα, εἶπε ξαφνικά, πλησιάζοντας τὴν τραγουδίστρα τοῦ δρόμου, ποὺ τὸν κύτταζε μὲ ματια ὀρθάνοιχτα ἀπ' τὴ χαρὰ καὶ τὴν κατάπληξι. Συχώρεσέ με.... Ἤμουν τρελλὸς καὶ δὲν ἤξερα τί ἔκανα.... Τώρα καταλαβαίνω ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ σας μ' ἀγαπάει πραγματικά.....

Καί, ρίχνοντας στὴν Ἔδιθ μιὰ ματιὰ γεμάτη μῖσος καὶ περιφρόνησι, ἀγκάλιασε τὴν Ἀδέλα ἀπ' τὴ μέση, τὴν τράβηξε μαζύ του κι' ἀπομακρύνθηκαν, ἀμίλητοι, βουβοί, εὐτυχισμένοι.....

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΜΟΝΦΟΡ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ—ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΑΠ' ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ!

Ἡ πιὸ σπαρακτική, ἡ πιὸ ἀνατριχιαστική, ἀλλὰ καὶ πιὸ παθητικὴ ἱστορία ἔρωτος, ποὺ θὰ τὴν διαβάσετε μὲ βουρκωμένα τὰ μάτια.